

Řecické zájímavosti

Číslo 1

Ročník: XLII

Datum: 10. 04. 2017

Cena výtisku: 15,- Kč vč. DPH

**Veselé
Velikonoce**

Na jaře, když se příroda pomalu probouzí ze zimního spánku, je ten správný čas, abychom načerpali novou životní energii, která nám přináší radost, spokojenost a dobrou náladu! Přejeme vám krásné Velikonoce!

Kolektiv zaměstnanců městského úřadu a redakční rady ŘZ

Vánoční koncert

Masopust 2017

Masopust 2017

Město schválilo rozpočet na rok 2017

Poslední zasedání zastupitelstva města, které se konalo v úterý 13. prosince, se po více než roce a půl vrátilo na naši radnici. Radniční sál v podkroví nově zrekonstruované budovy radnice poskytl vskutku důstojné prostředí pro jednání. Pro ty, kteří zde byli prvně, byl velmi příjemným překvapením.

Hlavním bodem jednání bylo schválení rozpočtu města a je rozpočtem vskutku ambiciózním v celkové výši téměř 54 miliónů, což je výrazně více než mají srovnatelně velká města v našem okolí. Rozpočtu dominují investice, kterých je více než za 24 miliónů a řeší zejména problematiku naší školy – rekonstrukci takzvané malé nebo dívčí školy, která je již v plném proudu a na příští rok, kdy by měla být dokončena, zde počítáme s 13,5 mil. Kč. Vznikne zde zázemí pro naši pobočku ZUŠ, pro výuku jazyků i dílny pro technické obory a v neposlední řadě i podkrovní sál pro konání větších kulturních akcí školy. Začít by se měla i výstavba sedmi bytů pro naše seniory po demolici čp. 77, další rekonstrukce chodníků ve městě i naučná stezka v okolí města, která přiblíží našim občanům i návštěvníkům města krásu našich rybníků a lesů. Investovat chceme i do vybavení pro třídění a likvidaci odpadů a snížit tím nemalé náklady, které nás odpady každoročně stojí.

Na příjmové stránce nepočítáme se zvyšováním poplatků. Jak poplatek za odpad, tak vodné a stočné i další poplatky zůstávají na úrovni letošního roku. Co se naopak zvyšuje, jsou příspěvky pro naše společenské a sportovní organizace, jejichž činnost považujeme za velmi důležitou a budeme ji i nadále podporovat.

Vánoční trhy přilákaly malé i velké

Týden před Vánocemi, v sobotu 17. prosince se i v našem městě uskutečnily tradiční vánoční trhy – předvánoční setkání při dobrém jídle, pití, nakupování i kulturním programu. Již tři dny dopředu instalovali naši pracovníci na náměstí nezbytné vybavení potřebné pro konání akce a v sobotu od 9 hodin již začali přijíždět první prodejci se stánky a svým zbožím a během dopoledne zaplnili půlku náměstí. Tradiční vánoční zboží od jmelí, ponožek, medu, keramiky, koření, sýrů až po nejrůznější druhy občerstvení, kde nemohl chybět vánoční punč či svažené víno nebo trdelník, navodily vánoční atmosféru i chutě a pohodu. Po druhé hodině se náměstí zcela zaplnilo a více než tři sta návštěvníků si užívalo vánoční pohodu i koledy v podání Machova žesťového sexteta či pěveckého vystoupení sboru Zanoť z jindřichohradeckého gymnázia. Nálada stoupala spolu s konzumací punče či grogu zejména od místních hasičů a většině návštěvníků se nechtělo domů a po setmění obdivovali novou vánoční výzdobu, zvláště dva anděly vytrubující ze střechy nové radnice. Sváteční odpoledne bylo i ve znamení prvního svatebního obřadu v nové obřadní síni, která je velmi pěkná a vytvoří důstojné prostředí i pro tento druh akcí. Rekonstrukce radnice se velmi povedla a nové prostředí začíná sloužit jak městskému úřadu, tak občanům města.

První koncert v radničním sále se vydařil

Středa 28. prosince byla ve znamení prvního koncertu pořádaného v novém radničním sále – víceúčelovém prostoru v podkroví naší radnice, který bude sloužit i jako obřadní síň, zasedací místnost a také pro koncerty komornějšího charakteru, jako byl tento. Žesťový komorní orchestr „Trumpet Tune Brass“ z Nové Včelnice pod vedením Lumíra Rataje předvedl skladby J. S. Bacha, G. F. Händela i celou řadu českých koled, které navodily sváteční atmosféru a potěšily zaplněný sál. Akustika prostoru se ukázala velmi dobrá. Nebylo použito žádné ozvučovací zařízení, a přesto slyšel každý dobře.

Dlouhý potlesk na konci pak ocenil celé vystoupení a přiměl hudebníky k návratu a k nezbytnému přídavku, který završil sváteční večer a naplnil naše duše pohodou a krásou. Závěrečná společná číše vína pak pozdravila blížící se nový rok a byla příjemnou tečkou za svátečním večerem. V podobných komorních koncertech bychom chtěli pokračovat i v příštím roce a využívat tento prostor pro rozšíření kulturní nabídky v našem městě.

Pyrotechnika je věc nebezpečná

Začátek nového roku v našem městě, podobně jako všude jinde, je spojen s odpalováním zábavné pyrotechniky a stejně tomu bylo i při Silvestru 2016. Přes nejrůznější varování, které zaznívá ze všech stran, se odpaluje na každém kroku a nedomýšlí se rizika s tím spojená. A že jich není málo. Mezi ně patří i riziko požáru, jak jsme se mohli přesvědčit při letošních oslavách, které vypukly o půlnoci. Již dvacet jedna minut po začátku roku 2017 jsem dostal na telefon zprávu, která mi nepřála vše nejlepší do nového roku, ale vyzvala mě, abych se dostavil do požární zbrojnice, neboť v Řečici vypukl požár. Rychle jsem se oblékl a šel jsem na stanici, kde jsem už slyšel houkající sirény odjíždějících vozidel našich dobrovolných hasičů. Dozvěděl jsem se, že se jede k požáru čp. 12 v Nítovicích. Již z dálky před Nítovicemi byla vidět zář a bylo zřejmé, že se nejedná o žádnou maličkost.

Po příjezdu na místo bylo vidět stodolu, která byla používána jako dílna, celou v plamenech a bylo zřejmé, že i přes bleskový příjezd našich hasičů toho ze stodoly mnoho nezůstane. Protože stodola byla součástí rozsáhlého statku, soustředilo se úsilí hasičů i na ochranu okolních obytných budov, aby se na ně oheň nerozšířil. Po čtvrt hodině přijela i profesionální technika z Jindřichova Hradce a posílila naše hasiče. Oheň byl rychle zdoláván. Stodola byla plná aut a i v okolí byla celá řada vraků a docházelo k výbuchům pneumatik i nádrží aut a oheň byl nebezpečný i po jeho zdánlivém zdolání. Přijela i vozidla dobrovolných hasičů z Veselí nad Lužnicí, Soběslavi a Pluhova Žďáru. Policie a záchranná služba a celý záchranný systém zafungoval naprosto efektivně. Během hodiny byl požár lokalizován a během další hodiny zlikvidován.

Chtěl bych tímto poděkovat všem složkám HZS za jejich perfektní zásah a spolupráci při tomto požáru, při kterém se podařilo zachránit veškerou okolní zástavbu, na kterou se mohl požár rozšířit. Požár vznikl v důsledku odpalování zábavné pyrotechniky majitelem objektu. Doporučuji velmi důrazně všem, kteří chtějí provádět obdobnou zábavu, aby se zamysleli nad rizikem a důsledky, které mohou vzniknout na majetku a zdraví jejich i celého okolí.

Zvláštní poděkování pak patří našim dobrovolným hasičům, kteří i v silvestrovském veselí byli připraveni bleskově zasáhnout a jejich technika fungovala naprosto bez chyb. Nemalé investice, které město vkládá do vybavení našeho sboru, nejsou rozhodně vyhozené peníze, ale naopak pomáhají všem našim občanům.

Odpady se budou třídit

Naše město v poslední době pracuje velmi intenzivně na novém systému třídění a likvidace odpadů, který se stává aktuálním zejména díky nové legislativě, která po roce 2024 již nepočítá se skládkováním odpadů, které jsou druhotnou surovinou. Skládkování bude postupně zdražovat, a pokud nechceme našim občanům zvyšovat poplatky (což samozřejmě nechceme a neděláme již tři roky), musíme snížit množství zbytkového odpadu a tím pádem i náklady města na odpadové hospodářství, které v poslední době přesáhly dva milióny korun a zbytečně zatěžují rozpočet města. Cestou ke snížení nákladů je zvýšení třídění odpadu, zejména papíru, plastů, skla, kovů a biologického odpadu, které tvoří většinu odpadu. Navíc za vytříděné suroviny dostává město určitý příspěvek ze systému Eko-kom, který zlepšuje bilanci odpadového hospodářství.

Součástí nového systému je i výběrové řízení na nového provozovatele odpadového hospodářství, ke kterému se chceme připojit s celou řadou obcí v okolí, abychom byli pro nového provozovatele systému zajímavým klientem. Proto jsme se sešli ve čtvrtek 16. února na naší radnici s okolními starosty i pěti případnými zájemci o provozování odpadového hospodářství, abychom si ujasnili trendy a možnosti třídění a snížení nákladů systému. Setkání se protáhlo až do podvečera, kdy jsme využili přítomné experty na třídění pro proškolení našich zastupitelů i občanů a k seznámení s tím, co je v příštích letech očekává.

Naši senioři se bavili

Neděle 15. ledna byla vyhrazena v našem městě tradičnímu setkání našich seniorů tentokrát v poněkud pozměněném formátu.

Sněhová vánice v nočních a ranních hodinách nám poněkud narušila přípravu na tuto akci a již od ranních hodin se naši pracovníci věnovali úklidu sněhu na cestách, chodnících a parkovištích a následnému posypu všech kluzkých míst. Okolí kulturního domu jsme si nechali nakonec, aby bylo vše připraveno na sváteční odpoledne.

Po třinácté hodině začali přicházet první návštěvníci do příjemně vytopeného a vyzdobeného sálu. O výzdobu se zasloužila ženská část naší kulturní komise a paní učitelky z MŠ, za což jim všem patří naše poděkování. Setkání zahájil osvědčený moderátor Karel Sláma a po krátkém vystoupení starosty města, který seznámil přítomné s akcemi, již nastoupily děti z MŠ, aby pod vedením svých učitelek předvedly něco z toho, co se ve školce naučily. Poté již přišla známá zpěvačka Semaforu šedesátých let, Pavlína Filipovská spolu se zpěvákem a moderátorem Šimonem Pečenkou, a ve svém vystoupení zavzpomínali na Semafor i jeho nejznámější písničky, které měly nemalý ohlas mezi diváky. Závěrem nastoupila Řečická kapela Karla Macha v plné sestavě a rozproudila tu pravou zábavu, na kterou obecenstvo čekalo. K dobré zábavě přispělo i podávané občerstvení, zaplnil se taneční parket a zábava pokračovala až do večera.

Masopust se vrátil do našeho města

Tradice masopustu v Kardašově Řečici se v poslední době trochu vytrácela, ale ti starší z nás ještě pamatují velmi silné a početné masopustní reje v režii našich baráčníků pod vedením pana Lafara či paní Loulové. Na tuto tradici jsme se snažili navázat, a proto jsme pozvali ke spolupráci Masopustní spolek z nedalekých Nových Hradů, který je velmi početný a masopustní veselí má velmi dobře propracované a zvládnuté. K nim se pak připojily místní masky zejména v podání aktivních členek našeho divadelního souboru a masopust mohl začít.

V sobotu 18. února nastoupili před radnici mládenci v krojích s typickými růžičkovými klobouky, požádali o povolení masopustní koledy, předvedli první taneční kolečko a vysvětlili jednotlivé atributy svých kostýmů a rekvizit. Poté se vydali na koledu kolem náměstí, kde již byli očekáváni jednotlivými sousedy, kteří připravili pro průvod nezbytné občerstvení, které bylo s povděkem kvitováno jak účastníky průvodu, tak i diváky. Na pořádek dohlížela hlídka VB v dobovém automobilu, a tak všechno proběhlo v pořádku, až na kozu, která nerespektovala nic a svými bobky znečistila náměstí. Průvod hudebně doprovázela Machova kapela, zahrála u každého domu a zejména pak na konci průvodu před Plzeňskou pivnicí, do které se průvod přesunul, aby uhasil žízeň dobrým plzeňským pivem. Účastníci průvodu byli velmi spokojeni, jak s přivítáním, tak i s občerstvením v našem městě a Plzeňská pivnice se při zpěvu Sokolíků otřásala v základech. Novohradská část nás poté pozvala na jejich masopust, který bude příští týden. Po společné fotce jsme se rozloučili a všichni se těšíme na masopust v příštím roce.

Chtěl bych tímto poděkovat všem účastníkům průvodu za jejich nasazení, kterým pobavili četné návštěvníky, vlastníkům domů na náměstí za pochopení a bohaté občerstvení a příští rok znovu na shledanou při řečickém masopustu.

Setkání našich žen se vydařilo

Naše město pořádá celou řadu kulturních a společenských akcí pro nejrůznější skupiny obyvatel, ale v posledních letech nám chyběla akce, která by byla věnována ženám. Snažili jsme se proto mezeru vyplnit a napadlo nás využít tradiční březnový termín, který byl dříve spojován s MDŽ, a udělat toto setkání nikoliv jako politickou akci, ale jako kulturně společenské setkání především žen (ale nejenom jich, muži byli též vítáni). Oslovil jsem proto místní svaz žen, který tuto myšlenku přivítal, a společně jsme vybrali termín 18. března. Místem konání pak byl sál na naší radnici. Obavy z nízké účasti se proměnily v pravý opak, kdy již půl hodiny před začátkem akce byl sál plný,

a my jsme narychlo sháněli po radnici další židle, což se podařilo a více než stovka účastníků se mohla pohodlně posadit.

Setkání zahájil smyčcový orchestr ZUŠ z Jindřichova Hradce, ve kterém vystupovaly i děti z našeho města a pod vedením p. učitele Miroslava Chytky naladily početné obecenstvo na tu správnou vlnu. Zejména výkony mladých houslistek okouzly publikum. Rovněž taneční ukázky latinsko-amerických tanců v podání mladých tanečníků z našeho města sklidily velký potlesk a uznání. Poté již přišla první dáma naší kosmetiky paní Olga Knoblochová s dcerou Izabelou a dámské publikum bylo ve svém živlu. Ony samy jsou živým důkazem, že kosmetika může dělat zázraky a léta jsou pouze bezvýznamná čísla.

Naše ženy dostaly i drobné občerstvení a květinu a odcházely velmi spokojené. Proto bychom chtěli podobnou akci uspořádat i v příštím roce. Již nyní proto uvítáme návrhy a nápady na program a hosty tohoto setkání, které se budeme snažit přizpůsobit většinovému názoru.

MVDr. Petr Nekut

Vzpomínkové promítání se stalo oblíbeným a nadále pokračuje

Již kupodivu poosmé jsme se sešli v sále kulturního domu, abychom společně zhlédli nejenom filmy, zachycující minulost našeho města, ale také řadu aktuálních materiálů, věnovaných událostem nanejvýš současným. Společné sledování projekce na velkém plátně má stále svoje kouzlo, zejména když jsou to obrázky prostředím a situací nám blízké. Snad i proto diváků stále přibývá, což nás pochopitelně velmi těší. Když potom na konci filmu zazní potlesk, máme radost dvojnásobnou a je to pro nás velkým impulsem a motivací k další práci. A té si příprava každého setkání vyžaduje opravdu hodně. Navázali jsme pravidelnou spoluprací s oddělením obrazové výroby České televize v Praze, kde filmy přepisujeme a digitalizujeme. Toto pracoviště skýtá záruku, že bude „vytěžena“ opravdu veškerá informace z filmového okénka a vznikne materiál optimální kvality pro další zpracování. Před touto operací však musíme zvláště u zchátralých filmů pečlivě opravit všechny spoje, zkompletovat je a vyčistit. Po nasnímání v České televizi pak provádíme na svých domácích počítačích v rámci zájmové činnosti tzv. postprodukcí, která zahrnuje hrubý a čistý střih, nejprve ovšem odstranění nepatřičných součástí, jako jsou viditelné slepky nebo kazová místa. Potom následuje výroba titulků a především kompletní ozvučení budoucího snímku, ať je to např. filmový zpravodaj, díl filmové kroniky nebo dokonce film hraný. Nelitujeme desítek večerů mnohdy mravenčí, piplavé práce - vždyť neopakovatelné, většinou již zapomenuté filmové záběry jsou tak natrvalo zachráněny nejenom pro nás, ale i pro generace následující. Filmový materiál neúprosně stárne a nyní je jedna z posledních šancí zabránit jeho definitivnímu znehodnocení. Zmíněný digitální záznam je už dále kvalitativně neměnný, proto se investice do jeho úpravy rozhodně vyplatí. Chtěli bychom zde poděkovat všem, kteří nám doposud poskytli materiály ze svých domácích archivů, zatím to byli P. Josef Šlechta, MUDr. František Kercl, František Čech, MVDr. Václav Marsa, Karel Kláška, Amatérská filmová společnost CasBena, Audiovizuální studio Jindřichův Hradec a další). Zejména je třeba poděkovat rovněž Městu Kardašova Řečice, které významným způsobem podporuje naši činnost. A samozřejmě především vám, našim milým divákům. Před rozzářeným plátnem ve ztemnělém sále se s vámi těšíme opět po čase na shledanou.

Karel Sláma a František Beneš

Z nabídky kulturních pořadů pro nejbližší období:

28. a 29. dubna – „**Klíče na neděli**“ (premiéra divadelního představení místního souboru J. K. Tyl)

30. dubna – „**Pálení čarodějnic**“ – letos s ohňostrojným překvapením

1. května – tradiční a oblíbené „**Setkání u mohyly TGM**“ v Masarykově háji

7. května – **Pietní akt** u Pomníku padlých, lampionový průvod, ohňostroj

3. června – **Celoměstská oslava Mezinárodního dne dětí** – Indiánské léto

Bude dále upřesněno na plakátech a webu města.

Kulturní komise

Malé nahlédnutí do minulosti našeho městečka ve vzpomínkách zdejší rodačky, paní Josefy Vítové, roz. Charvátové, nazvaných Jak jen ta léta běží (soukromý tisk). Popisuje zde mimo jiné, jak to v době jejího dětství obvykle chodívало na trhu s dobyt看em i na odpoledním jarmarku, kam se sjeli kramáři s nejrůznějším zbožím. Projděme se po řečickém rynku a pozorujme ten jarmareční mumraj, kterého se jejím prostřednictvím můžeme zúčastnit.

Kardašova Řečice, stará trhovά obec odedávna přitahovala kupující i prodávající. Čtyři hlavní trhy ji rok co rok proměňovaly v hotové mraveniště. Navíc se tu konaly také dobytčí trhy a všechno se to odbývalo na rozlehlém řečickém rynku. Od rána do poledne probíhal dobytčí trh, odpoledne bylo vyhrazeno prodeji zboží. Ode všech vsí z celého okolí se toho dne cesty netrhly. Ráno hospodáři hnali dobytek, odpoledne se na trh vypravily ženy a děvčata, každá s objemným proutěným nákupním košíkem v ruce. Přespolní školáci čekávali na své matky po vyučování na smluveném místě. Bylo jich třeba při koupi střevíců a kabátů, museli je přece vyzkoušet, aby netěsnily a několik zim vydržely. A pak mohli vymámit nějaký ten krejcar na sladký pamlsek.

Zatímco v přední části rynku býval sváděn dramatický zápas handlířů a řezníků s chalupníky a sedláky, vzadu měli své místo kramáři. Jezdíváli sem handlíři až z Prahy a okolí. Na maso vykrmený tlustý dobytek šel rovnou do pražských jatek. Mladým dobyt看em a dojnými kravami zásoboval zdejší kraj velkostatky v blízkosti Prahy. Dostatek luk tu umožňoval chovat více hovězího dobytka než jinde. Pohůnci měli co dělat, aby udrželi páry statných volů, chalupnice krotily nepokojné krávy, pošukávající neustále řetězy. A což teprve mladý dobytek, poprvé toho dne vyvedený z maštale, ten teprve vyváděl a vyhazoval všema čtyřma. Řev zvířat se mísil s křikem lidí. Jaké tu bylo vypětí nervů na obou stranách, mezi kupujícími a prodávajícími, hlavně aby dobře pochodili - dobře prodali, dobře koupili. Proplétala se tu různá individua, náhončí handlíři, kteří všelijakými triky hleděli neprozíravé sedláky a chalupníky ošidit.

O ceně dobytka rozhodoval hlavně příhon na trh a množství kupců. Bylo-li málo kupců a hodně dobytka, šly ceny dolů a naopak. Na cenu měl vliv také stav úrody na polích a lukách. Někdy se platilo víc za dobytek chovný, jindy jateční, a jindy byly vyhledávány dojné krávy. A samozřejmě se o ceně smlouvalo. Nejdříve chtěl handlíř vědět, kolik by požadoval hospodář, a pak „podal“, za kolik by on sám koupil. Mnohdy se sumy na hony rozcházely a přece si po nekonečném handlu nakonec obě strany plácly. „Pánbudejštěstí“ a bylo hotovo. To plácnutí do dlaní mělo cenu smlouvy a nedalo se zrušit, i kdyby se jedna strana vzápětí cítila poškozena.

Prodanému dobytku se snímaly řetězy a nahrazovaly provazy. Však tu stál od rána se svým stánkem provazník. Doprovázel-li voly s hospodářem pohůnek, přehazoval si řetězy přes ramena, obtáčel je kolem těla a řehtal s nimi jako čert. Prodal-li sedlák pár volů, vyplácel pohůnkovi parožné. Obvyčně zlatku. Byla-li prodána kráva, ihned tu byly, kde se vzaly, tu se vzaly, chudé ženské z městečka s plecháči, ochotné kravičku vydojit, aby ji na daleké cestě mlíčko nepíchalo. Vemena krav vedených na trh byla ztvrdlá a naběhlá, protože ráno je hospodyně nevydojily, aby dělaly dobrý dojem. Po prodeji se pil „litkup“. Tuplák piva a také nějakou tu biřtli s rohlíkem musel prodávající zaplatit. U vchodu do hospody stávala biřtlačka s teplými párky i bába s rohlíky slaňáky, co tu měla stánek. Málokdy však zůstala hospodáři celá suma v rukou. Obvyčně, když vykrmené těžké voly prodal, sháněl na doplnění stavu nové. Zvlášť na zimu se sedláci těžkých volů zbavovali a kupovali slabší. Přes zimu jim dorostli a tak vydělali pár zlatých - třicet, čtyřicet, někdy i padesát, jak kdy.

To vše se odehrávalo v dopoledních hodinách, v poledne už na rynku nebylo po dobytku ani stopy. Neprodaná zvířata si hospodáři odváděli domů, většina prodaných byla svázána do skupin a vedena na nádraží, kde byla připravena celá řada vagónů, předem handlíři objednaných. V tu dobu už ženy a muži z chudobince čistili rynek po odvedeném dobytku, houfy chocholoušů jim v tom pomáhaly, vybírajíce z kalu nabobtnalá zrnka obilí.

Kramáři vystavili zboží a kupující z širého okolí se jen hrnou. Také před hospodou U Hazuků je rušno. Na stěně, hezky vysoko, aby co nejvíce lidí mohlo přihlížet, je upevněný velký papír, či plátno s jednotlivými obrazy v křiklavých barvách. Kdosi tu zpívá vřeštivým hlasem – chlapík s ženštinou. Zpívají ze všech sil, aby je bylo co nejdál slyšet. Mužský přitom ukazuje dlouhou rákoskou na jednotlivé obrazy, na kterých je namalováno, o čem zpívají. Začalo to milováním, ale dál od obrazu k obrazu se situace horší, až příběh skončí tragédií. Muž litého vzezření sekerou zavraždil několik

svých dětí, naposledy vlastní ženu a i to dítě v kolébce. Už ho četníci odvádějí. A na tom posledním obraze, hrůza hrůzoucí, pohřeb se sedmi rakvemi. Houf lidí se na to zvědavě dívá a ti dva do toho vřískají, jako by šlo o nevinnou událost. Dozpívali a vytištěnou písničku prodávají.

Deštenští perníkáři mají na rynku dvě boudy. Všelijaké pamlsky pěkně podle druhů vedle sebe rozložené. Stupňovitě postavené pulty umožňují kupujícím všechno si jaksepatří prohlédnout. Pepička Charvátová svírá v dlani dva krejcary a přemýšlí, jak je co nejvýhodněji utratit. Sahá po červené štamprličce a krátkém vaječníku. V té červené, jako ze skla udělané trubičce je moc dobrá sladká limonáda. Nakusuje špičku a saje pomaličku tu dobrotu, jen po kapičkách, aby ten slastný pocit na jazyku trval co nejdéle. Nakonec sní i ten cukrový obal. Stejně tak si pochutnává na vaječníku, uštípuje jen po kousíčkách a vylizuje vnitřek. Je po radosti, na víc už jí nezbylo.

Přechází na druhou stranu rynku, kde jsou boudy se střížním zbožím, ve štučkách vystavených, aby si každý mohl vybrat. Látky všech možných barev - vlněné, bavlněné, poloviční a kdo ví co všechno. Kramářky vybízejí, jen aby si pajmámy vybraly, jsou ochotné přinést vyhlédnutý kus na pult, kde si ho koupěchtiví prohlédnou, promnou a posoudí, jak která barva se vyjímá na plném světle. A pak přijde to nejdůležitější – cena. Zlatej, dvacet krejcarů za metr. Selka se hrozí té sumy a naoko sahá po jiné látce. Rovnou zlatku, řekne. Kramářka dělá, že neslyší a obsluhuje druhé ženy na opačném konci pultu. Ale už se dohodly. Měření a placení přenechala kramářka svému muži a vrací se k druhé zákaznici. U vedlejší boudy to není jiné. Kramářka volá na odcházející selku, slevujíc z původní ceny, jen aby jí neodešla ke konkurenci. Cvakají nůžky, míhají se dřevěné metry, ozývá se rupání tkaniny, po niti škubnutím oddělované.

V těsné blízkosti stojí hřebenáři, tkalounkáři, knoflíkáři a parapláři. Nejvíce se kupují husté hřebeny všiváčky, co zachycují špínu i tu živou verbež, když se někdy v ženských vlasech zahrnídčí. Před samou radnicí mají vykázané místo bednáři. Co je tu džberů, putýnek, kadeček na zeli, škopků a škopíčků, vařeček, kvadlovaček i vrtěcí soudky tu stojí a štoudve na vodu z dubového dřeva, s měděnými obručemi. Dřevěné zboží jde na odbyt.

Hned o kus dál je zem pokryta samým nádobím, vyloženým na slámě. Zboží kamenné, hliněné i porcelán, kousek dál zase plechové, smaltované i těžké železné. Panímámy vybírají smetaníky, ušáky, velké i menší na podoje. Ušáků není v domácnosti nikdy dost. Stojí jich ve sklepích celá řada plných mléka. Přikoupí se i nějaká miska či malovaný hrneček. O talíře je menší zájem. To je pro město. Na venkově se jí ještě z jedné mísy. To by se namazalo nádobí, kdyby měl mít každý svůj talíř. Kdo by to myl, je jiná potřebnější práce.

O kus dál zase jiné zboží, boty, čepice klobouky. Množství kožených pantoflí, střevíců všech velikostí, šněrovacích mužských bot i holínek. Provázkem jsou spárovány, aby se to všechno nepomíchalo. Vybírají dospělí, zkoušejí děti, chasníci i děvčata. Není to jen tak. Boty jsou dost vzácnou součástí oblečení. Musí být akorát. Nejsou na všední den, budou se obouvat až před městečkem cestou do kostela a pak k muzice. Musí se šetřit, do práce jsou dobré dřeváky. Pro děti, co jim ještě roste noha, se musí vybrat boty větší, aby je ani za dva roky netlačily. Mámy dohlížejí na velikost, tátové hmatem zkoušejí pevnost kůže, jsou-li obě boty stejně kvalitní. Na jarmarku je třeba mít se na pozoru. Rodiče jsou spokojení a kluk si nové boty nechává na nohou.

Vedle prodávají cajkové kalhoty, obleky i kabáty všeho druhu. Táta prodal dobře voly, obleče kluka na zimu. Chlapec se jen žulí, když si smí vybrat k šatům i čepici. Kalhoty i rukávy mu matka ohrnula, vybrala větší, aby z toho hned nevyrostl. Sousedi zase kupují synovi zimní kabát, také hezky volný, rukávy mu sahají přes prsty, musí se rovněž ohrnout. Pro děvčata tu skoro nic není. Z kousku barchetu jim doma spíchnou šaty, až začne foukat, uvážou jim mámy křížem vlnáky místo kabátu a hybaj do školy. Až začne mrznout, přidají jim dospod ještě jeden šátek. Kam by rodiče přišli, kdyby měli kupovat kabáty i holkám.

Před Jablonským se to barvitěji mihotá. Na zimu je tu k dostání všechno možné. Celé stohy cibule, pěkně do hroznů spletené. Ženské s košíky procházejí a vybírají. Kolik těch hroznů nadzvednou, než vyberou ten pravý. Zelinářky přijely až z Budějic a přivezly i kupy celeru, petržel svázanou do otýpek, kupy mrkve, křen. Voní to tu jako v apatyce. Tady zase nakupují ženské z městečka, manželky řemeslníků, hostinské, paničky učitelů. Až přijedou Veselští s fůrami zelí, budou nakupovat všichni, z města i ze vsi. Všude se zelí nakládá, aby bylo po celou zimu na zelnice, na holečky i k uženému, až se bude zabíjet.

Domáci, Kraus a Marous, drobní obchodníci se zeleninou tu mají své malé stánky, jen o málo delší než obyčejná lavice. Dnes prodají málo, jsou zastíněni tou hojností, s níž přijely zelinářky budějické. Kdyby si nebyli připravili každý po soudku láčených okurek, nebyli by utržili zhola nic. Okurky jdou na odbyt. Loví je dřevěnými kleštěmi jako ryby ze sádek. Ke každé bachraté okurčí krasavici přidají po sklenici láku. Jaká to dobrota. I naši Pepičce se sbíhají sliny. Kdyby tak měla ještě jeden krejcar, to by si pochutnala. Příště si koupí jen červenou flaštičku a druhý krejcar si nechá na okurku. Ale i tak je se svojí obchůzkou docela spokojená. Obešla celý rynek, málo koupila, ale hodně viděla. Ženy z okolních vsí už se vydávají na cestu domů s plnými košíky. Městští ještě obhlížejí co kde, prohlížejí vystavené zboží, postojí v hloučku se známými, proberou, co je nového. Lidí ubývá, jarmark pomalu končí. Tak zase příště.

Zkrácený text upravila Zdena Maršíková

Když podomní obchodníci hauzírovali

Ne všichni obchodníci nabízeli své zboží na řečickém trhu. Mnozí z nich tzv. hauzírovali, tedy chodili od domu k domu a nabízeli své zboží, jak pamatují ještě naše babičky.

Dráteníci bývali v domě vítáni. Kolo drátů přes rameno, kolem pasu věnec pastí na myši a někde v kapse kleštičky. To byla celá jejich výzbroj. Drátovali prasklé i zcela zdravé kamenné ušáky, ty druhé preventivně, aby dlouho vydržely. Kde jim dali drátovat hrnce, dali i najíst. A tak se potloukali přes léto krajem. Ať jste se zeptali kteréhokoli odkud je, vždycky odpověděl: od Trenčína. Bývali mezi nimi hoši i staří tátové. Nosili z doma upředené bílé látky přiléhavé kalhoty, kamizoly, někteří i dlouhé pláště. V zimě pověsili drátenické řemeslo na hřebík a chytli se jeslíček. Jesličky tvořila nevelká bedýnka s figurkami, zvířátky a ovšem svatou rodinou s voskovým jezulátkem. Ve vánoční čas šli dům od domu a zpívali vánoční písně a koledy. A moc pěkně.

Flašinetáři bývali dvojí. Jedni nosili svůj vergl na zádech a stojánek v ruce, druhí, lépe vybavení vozili flašinet na vozíku, taženém psy. Bývali to většinou vojenští vysloužilci, někteří doživotně poznamenaní, ten bez ruky ten bez nohy. Také osamocené ženy chodily někdy s flašinetem, snad ho podědily po muži. Jedna taková ženička malé postavy v krátkých sukních se tu objevovala.

Čas od času obcházel stavení bosňák. Chlap jako hora, pěkně oblečený, se zlatými knoflíky na kabátě. Jako uhel černé vlasy pokrýval červený fez s pořádným střapcem. Mohutný knír, rovněž jako uhel černý, nakroucený a navoskovaný trčel výbojně na obě strany. Nosíval před sebou proutěný koš, zavěšený řemenem přes rameno, plný nejrůznějších drobností – zrcátek, všelijakých štětečků, voňavého mýdla a hlavně nožů. Vstupoval do stavení sebevědomě. Sňal koš, postavil na stůl a už vytahoval jednu střenku za druhou. Marně mu domácí domlouvali, aby si ten krám nerozhazoval, že oni nemíní nic koupit. Zastihl-li doma osamocenou ženu, vždycky něco prodal. Aspoň maličkost koupila, jen aby se chlapa s tolika noži rychle zbavila. Dráteníci ze Slovenska, tehdejších Uher, Chorvati, Bosňáci, ti všichni se přizívovali v bohatších Čechách, dovolávajíce se slovanské vzájemnosti.

Na samou zimu přicházely krobotky*, Slovačky v krátkých širokánských sukních a v holínkách, s umně vázanými šátky na hlavě, obtěžkané velikými ranci s teplým prádlem. Že přicházely každoročně, hospodyně už je očekávaly. Děti potřebovaly trika, muži teplé košile, ženy kalhoty. Ceny zboží bývaly takřka neměnné, přesto se nákupy neobešly bez smlouvání. Šlo jen o nějaký ten krejcar, ale bez toho handlování by se hospodyně cítily poškozené. Obchodnice s tím jistě počítaly a nějaký ten šesták k obvyklé ceně připočetly, aby pak mohly s cenou dolů.

Tu a tam, ne příliš často se v ulici zastavil poněkud větší vozík hadrníka. Ten vyměňoval hadry za dřevěné hračky. Děti zlákané pestře obarvenými panenkami a ptáčky se rozbíhaly domů a žadonily na mámě. Leckde se těžko pro hadrníka něco našlo. Části oděvů k oblékání už nevhodné sloužily zas ke spravování. Pořádný „flek“ zachránil kabát ještě na jednu zimu. Když přece některý šťastlivec přitáhl z domova ranec a dostalo se mu za to některé z těch lákavých hraček, všichni kamarádi mu záviděli.

Vzácným hostem býval medvěďák. To bylo najednou křiku. Tolik zvědavců se seběhlo, malých i velkých, že pro ten houf nebylo medvěda pomalu vidět. Stál na zadních nohách a nemotorně se točil do kola, medvěďák ho držel na řetězu a přitom tloukl do bubínku. Když toho měl medvěď dost,

padl na všechny čtyři a medvědář obcházel diváky a vybíral do čepice. Moc toho nevybral, od dětí nic a dospělí se rychle rozprchlí.

O masopustě chodívali šumaři. Když začali vyhrávat na jednom konci městečka a vanul příznivý vítr, neslo se to jejich m-ta ta už z dále. Bývali tři, čtyři. Trubky vřískaly, klarinet pištěl, houf dětí je doprovázel. Muzika byla vzácným kořením, rádi si ji poslechli staří i mladí. Jen platit kdyby se za ni nemuselo. Šumařům nestačil jen krejcar, těm se musel dát aspoň šesták, aby se neurazili. Nevyhrávali před každým stavením, jen tam, kde viděli, že by z toho mohlo něco koukat. Hlavně žádnou hospodu nevynechali. Hospodský jim vynesl místo peněz plecháč piva. Vyprahlá muzikantská hrdla přijala ten honorář s povděkem. Podávali si tuplák kolem dokola, až ho společnými silami vyprázdnili.

Po vesnicích a odlehlých samotách chodívali kdysi také židovští obchodníci buď s rancem na zádech, nebo s vozíkem taženým psem. Prodávali samé drobnosti – tkaničky, prýmky, jehly, zlaté a stříbrné porty, baborky**, korálky. Ponejvíce to, čeho bylo třeba venkovským švadlenám a krejčím při šití krojů - pentličky a tkaničky, co se měřily na lokte***. Jeden z nich, Šalamoun z plešské ulice, se jednou vydal k Meteli a chtěl převézt i s vozíkem taženým psem na druhý břeh Nežárky. Už se prám blížil k druhému břehu, když pes uviděl na olši veverku a vrhl se za ní. Jenže byl zapřažený do vozíku a ten strhl s celým nákladem do vody. Málem by se byl utopil a s ním i Šalamoun, který se vrhl do vody pro svůj majetek. Díky šikovnému převozníkovi vše zachránili. Šalamoun se tenkrát smutně vrátil domů a doslova plakal, když vyprávěl, co se přihodilo. Doma pak kolik dní sušil na sluníčku své promáčené zboží.

Možná si vzpomenete, že podobné příběhy znáte z vyprávění svých předků. Budeme rádi, když se s námi i s dalšími čtenáři Řečických zajímavostí o ně podělíte. Předejte svůj příspěvek do podatelny městského úřadu nebo do městské knihovny, pokud možno v elektronické podobě, ale není to nezbytné. Rádi ho otiskneme.

Podle vzpomínek Josefy Vítové Charvátové připravila Zdena Maršíková

Vysvětlivky:

Josefa Vítová byla manželkou PhDr. Bartoloměje Vítý, ředitele obchodní akademie a později řečického archiváře, který doplnil a připravil k vydání (v letech 1928 – 1934) „Místopis Řečice Kardašovy“ Jaromíra Hrubého

- *krobotky Chorvatky ze Slovácka, kde je dodnes několik vesnic potomků bývalých přistěhovalců z časů Rakouska-Uherska
- **baborka květovaná vroubkovaná pentle, našívaná na krojovou sukni a pod ní, nebo nad ní býval ještě zlatý nebo stříbrný prýmek
- ***loket délková míra, která se užívala ještě v 19. století
1 český loket = 59,3 cm
1 dlouhý loket = 73,22 cm

Některá města mívala svůj vlastní loket, jehož vzor býval vystaven v ostění radnice. Délka se pohybovala od asi 57 cm do téměř 95 cm.

Ochotnický spolek J. K. Tyl

I když nám teprve začalo jaro, dovolujeme si vás již nyní pozvat v sobotu 15. července 2017 na letní taneční zábavu, která se jako tradičně bude konat na fotbalovém hřišti. Podrobnosti najdete v příštím čísle ŘZ nebo na stránkách města.

Ochotnický spolek J. K. Tyl Kardašova Řečice

Pozvánka na premiéru divadla

Blíží se konec dubna a s ním již téměř tradičně premiéra nově nastudovaného divadelního představení našeho divadelního spolku. Při střídání pohádek pro děti a tvorby pro dospělé jsme tentokrát oprášili hru (komedii) Antonína Procházky „Klíče na neděli“.

Pokus o nacvičení této hry tady v Kardašově Řečici již v minulosti byl, ale shodou nepříznivých

okolností k úplné realizaci nedošlo. Chceme se tedy o ztvárnění hry pokusit nyní a doufáme, že vás pobavíme a mnozí si i vzpomenete „na staré časy“.

Děj vás uvede do situace, kdy se v pátek večer sejdou dva manželské páry, po „bujaré“ zábavě si pánové vymění klíče (i byty) a v sobotu ráno se začnou dít věci....

Na premiéru divadelního představení vás všechny zveme **28. dubna 2017** a na opakování **29. dubna 2017**. Představení se uskuteční **od 19 hodin v kulturním domě**.

Za všechny, kteří divadelní představení připravují, vás co nejsrdečněji zve

Jaroslava Vlková

Vzpomínka

Počátkem letošního roku nás opustil pan Karel Jiřík z Pleší. Byl spoluzakladatelem fotbalu ve Pleších, hlavně s Tondou Vančurů, Fanisem Žáků, Jarou Nohavů, Vladimírem Peterkou, Láďou

Houskou a dalšími, kteří naštěstí ještě žijí. Fotbal hrál s Tondou Vančurů ve Vlkově, potom s Fanisem Žáků ve Veselí, hostovali i v K. Řečici. Byli to velcí tahouni, kteří kolem sebe dokázali „zbláznit“ ostatní. Postavili hřiště, kde Karel Jiřík střílel spoustu branek a dokázal za sezónu dát i 34 branek. Penalty nekopal, říkal ať to kopou obránci, já jsem útočník. Děkuji všem těmto bývalým spoluobčanům, kteří mě, mladého kluka, vzali mezi sebe a učili mě fotbalu a životu.

Dík.

Jarda Tomša

Mužstvo Sokola Pleše – rok 1956:

stojící zleva: Hejda Jindřich, Jiřík Karel, Jech Jan, Dvořák J., Dvořák Z., Jiřík J.

klečící zleva: Havle Bohumil, Marsa Jaroslav, Vančura Antonín, Fiala J., Kovář Karel

Zápis dětí do mateřské školy

Ředitelství Základní školy a Mateřské školy Kardašova Řečice vyhláší „Zápis do mateřské školy pro školní rok 2017/2018“.

Zápis se uskuteční ve dnech 3. a 4. května 2017 v Mateřské škole v Kardašově Řečici v době od 10 do 11,30 hodin a od 13 do 15 hodin. Pro dítě, které dosáhne do 31. 8. 2017 pěti let, je od 1. 9. 2017 předškolní vzdělání povinné.

K zápisu si prosím přineste: občanský průkaz zákonného zástupce a kartičku zdravotní pojišťovny dítěte.

Ing. Jana Hýbková, ředitelka školy

Fotbalové halové turnaje

V sobotu 3. 12. 2016 se starší přípravek (ročníky 2006 a mladší) zúčastnila Mikulášského turnaje v Nové Včelnici. Naši mladíci postupně porazili domácí tým 2:1 Šergl 2 - Slavonice 3:1 Šergl 2, Virt -

Novou Bystřici 5:1 Šergl 2, Jirsa, Virt, Bína -Strmilov deklasovali 10:1 Šergl 4, Chvojka 2, Šenold 2, Frýdl, Jirsa. V posledním utkání po boji podlehl Lomnici 0:2, která se stala vítězem turnaje před našimi, kteří ho odehráli ve složení Štěpán Bína, Pavel Frýdl, Jan Chvojka, Jakub Jirsa, Adam Šenold, Jan Šergl, Ondřej Virt a Martin Žížka, který byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje.

V sobotu 17. 12. 2016 se mladší žáci (ročník 2004 a mladší) zúčastnili Vánočního turnaje v Kunžaku, kde postupně porazili domácí 3:1 Vaňková 2, Vaněk - Dačice 2:1 Vaňková, Vaněk – Novou Bystřici 2:1 Virt, Vaněk. Na závěr remizovali se Slavonicemi 0:0 a mohli se radovat z celkového vítězství v turnaji, který odehráli ve složení Miroslav Houska, David Škarda, Jonáš Vácha, Ondřej Virt, Šimon Michálek, Václav Pravda, Filip Vaněk a Karolína Vaňková, která získala cenu pro nejlepšího střelce.

Václav Virt

Spolek přátel Slávia Praha

A je to tady. Skončil zimní spánek a je zde opět fotbal. Na závěr úspěšného minulého roku jsme uskutečnili posezení s hudbou, na které se také dostavili přátelé ze Žirovnice, zástupci Dukly Praha, Dynama České Budějovice a Sparty Praha. Nakonec proběhla velká tombola. Pro veliký úspěch budeme v podobných akcích pokračovat. Dne 5. 3. jsme uspořádali autobusový zájezd na utkání proti Plzni. Dále jsme přijali několik nových členů, a tak současný stav je 37 a stáváme se jedním z nejpočetnějších v našem městě. Spolek přátel Slávia Praha. Spolu jsme silnější.

Jan Šlápota

Veřejné prostranství – sídliště T. G. Masaryka – chov psů

Jak vyplývá ze statistik poplatků za psy v Jindřichově Hradci a Třeboni, počet chovatelů roste. Nevím, jak je tomu přesně v Kardašově Řečici, ale asi podobně. Všude mají problémy s neuklizenými exkrementy.

Sídliště T. G. Masaryka a jeho veřejné prostranství je vystaveno značnému znečišťování exkrementy od psů. Velká část chovatelů ignoruje svou povinnost uklízet po svých „miláčcích“.

Existuje městská vyhláška, která ukládá každému chovateli odstranit tuhý exkrement. Zřejmě by chtělo znovu aktivně oslovit chovatele (městský rozhlas, vývěsky v domech) a zejména kontrolovat plnění vyhlášky.

Už nyní jsou exkrementy přímo na chodnících a mimo ně není radno chodit. Veřejné prostranství tímto znečišťováním ztrácí své poslání a nejvíce na to doplácí děti, které si zde hrají (potažmo jejich rodiče).

Všem, kteří exkrementy řádně uklízí, patří dík. Připomínám, že proti chovu psů a dobrým chovatelům nemám výhrady.

Ing. Stanislav Semrád

Sedm kurzů pečovatelské péče pořádá zdarma Diakonie ČCE

Cyklus sedmi šestihodinových kurzů, který je financován z prostředků Evropského sociálního fondu, pořádá v dubnu a květnu Diakonie ČCE. Všechny kurzy se uskuteční na faře Českobratrské církve evangelické v Jindřichově Hradci, ulici Bratrské 129/IV. (lesopark U Jakubu).

Série přednášek a kurzů nese název „Pečuj doma a s námi“. Není určena pouze pro laické pečující, kteří se v rámci paliativní péče starají o své blízké. Účastnit se může každý, koho daná tematika zajímá. Na kurzech lze získat potřebné rady a informace, navzájem si vyměnit zkušenosti, naučit se v praxi ošetřovatelské techniky. Přichystány jsou soubory příruček k pečování a instruktážní videa na DVD. Vše zdarma!

Přihlásit se a bližší informace je možné získat prostřednictvím Tomáše Hataje (tomas.hataj@diakonie.cz; 603 167 539) či přímého webového odkazu na akci <http://www.pecujdoma.cz/akce/pecuj-doma-a-s-nami-kurzy-v-jindrichove-hradci/>.

TERMÍNY A TÉMATA

Sociálně právní kurz	pátek 21. dubna	09:00 – 15:00	Mgr. Radka Pešlová
Fyzioterapeutický kurz	sobota 22. dubna	10:00 – 16:00	Mgr. František Vaňous
Praktický nácvikový kurz	pátek 12. května	10:00 – 16:00	Petra Opršalová
Pečování v závěru života	pátek 19. května	10:00 – 16:00	Mgr. Milada Štoidlová
Pečování o člověka s demencí	pátek 26. května	10:00 – 16:00	Zdeňka B. Juchelková
Kurz komunikace	sobota 27. května	10:00 – 16:00	Zdeňka B. Juchelková

Roman Pišný

Pomozte Diakonii Rolnička koupit nový mikrobuse

Vážení občané Kardašovy Řečice, v posledním dubnovém týdnu, tedy od 24. do 28. dubna, možná opět v ulicích Vašeho města potkáte dobrovolníky ve žlutých tričkách se zapečetěnými pokladničkami, kteří Vám nabídnou ke koupi placku s originálním obrázkem z Diakonie Rolnička. Neodmítnete-li je, přispějete v rámci 16. ročníku veřejné sbírky Rolničkové dny na koupi nového mikrobuse pro svoz klientů.

Diakonie Rolnička pomáhá dětem i dospělým z celého tábořského regionu. Aby naše služby byly dostupné, nabízíme svým klientům i službu dopravy do střediska a zpět domů. V současné době vlastníme 3 mikrobusey, které každý všední den obsluhují 5 tras a dohromady najedou 600 km za den. Vzhledem k velké vytíženosti našich vozů bude v příštích dvou letech nutná alespoň částečná obnova našeho vozového parku. Pomozte nám potřebnou službu dopravy zachovat i Vy a přispějte nám na nový mikrobuse.

Naše sbírka je pořádána dle zákona 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a podléhá kontrole Krajského úřadu Jihočeského kraje.

Více na www.rolnicka.cz.

Děkujeme!

Vaše Rolnička

Inzerát

Pronajmeme dům se zahrádkou a zahradu v Kardašově Řečici, dohromady nebo zvlášť. Pozdější prodej možný. Zájemci volejte na telefonní číslo 605 177 403.

Prodej velikonočních ryb

Ve čtvrtek 13. dubna 2017 si můžete zakoupit ryby od 13 do 15,30 hodin v areálu Rybářství Kardašova Řečice naproti sádkám.

Finance můžete pohodlně spravovat i na poště

Starost o finance nekončí zajištěním příjmů a naplánováním výdajů. Důležité je i to, jaké bance své peníze svěříme. Na trhu je jich celá řada.

JAK VYBRAT SPRÁVNOU BANKU

Často je vůbec nejdůležitější dostupnost služeb a přístup k penězům. Nejširší síť bankovních poboček v ČR má ČSOB, která svým klientům nabízí množství produktů a služeb. ČSOB vlastní i značku Poštovní spořitelna, což jí umožňuje své služby poskytovat nejen ve svých pobočkách, ale i ve finančních centrech a na přepážkách České pošty. Tedy i v menších městech a vesnicích.

Klienti s účtem u Poštovní spořitelny mohou na poště vybírat a vkládat hotovost, provádět příkazy k úhradě a platit za veškeré služby České pošty (dobírka, poštovné, SIPO, Inkaso atd.). Mimo jiné vítají i službu **donášky hotovosti až do domu**, pro seniory je jednou měsíčně zcela zdarma. Poštovní spořitelna myslí ale i na živnostníky a podnikatele, ti na poště bezpečně odvedou tržby i provedou nejběžnější finanční operace. Šetří tak svůj čas i náklady.

JEDNODUCHÝ ÚČET PRO KAŽDÉHO

Díky dostupnosti pošty si účet u Poštovní spořitelny může založit každý. Pro mladé, rodiny, seniory nebo zdravotně postižené je navíc dostupný za zvýhodněných podmínek. Živnostníci a podnikatelé pak mohou využívat účet speciálně přizpůsobený jejich potřebám. K účtům je možné sloučit i další doplňkové služby.

Zajímavý je také věrnostní program **Svět odměn**. V něm Poštovní spořitelna odměňuje klienty za to, co běžně dělají. Ti pak mohou čerpat slevy u vybraných obchodníků či si vybírat z mnoha dárek a výhod.

PŘEVEDENÍ ÚČTU SNADNO A RYCHLE

V dnešní době je již převezení účtu z jiné banky formalita, jde to naprosto jednoduše. Do původní banky vůbec

nemusíte, a to ani kvůli zrušení účtu. Pracovníci Poštovní spořitelny na poště zajistí nejen jeho převod, ale postarají se i o přesun všech trvalých příkazů, svolení k Inkasu a SIPO.

Všechny uvedené služby vám nabízí samozřejmě i pošta v Kardašově Řečici. Vše na ní snadno vyřídíte kdykoli během otevírací doby, a to od pondělí do pátku vždy dopoledne 8.00–11.00 a odpoledne 13.00–17.00, v sobotu pak od 8.00 do 10.00 hodin.

-pr-

UHLÍ
v zastřešené hale

BERÁNEK
BERY JH s.r.o.
Jindřichův Hradec

NEJLEVNĚJŠÍ
UHLÍ
JARO 2017

Hnědé:

Bílina (Ledvice) / Most
kostka, ořech I., ořech II.

Denně prodej a objednávky:

J. Hradec, Jarošovská 1339/II

Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Černé: kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé:

Rekord 4" 10 - 11 cm

Union 3" 7 - 8 cm

Rekord 2" 5 - 6 cm

Brikety dřevěné:

balení 25 kg

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288

777 321 288

BOLINUŽNÁ

www.uhliberanek.cz

SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM

Divadelní ples 2017

Křest nové knihy
Petra Hanzlíka
s autogramiádou

MDŽ

OTÁČIVÉ HLEDIŠTĚ

TÝN NAD VLTAVOU

2017

vstupné 200,- Kč
objednávky
tel: 603 28 17 18
předprodej@svltavan
www.otacive-hlidiste.cz

1. - 3. července 2017 so, ne, po. 21.30 hodin	Macbeth William Shakespeare Divadlo T. J. T. Praha Jiří Holbář
4. - 6. července 2017 út, st, čt. 21.30 hodin	Bylo nás pět Divadelní spolek Prachemská scéna v Písku
9. července 2017 ne. 21.30 hodin	Vltavotýnské točení Přehlídka hudebních skupin Hosté: SAMSON LEIK a HOP TROP Ivan Škora
11. - 29. července 2017 vždy: út, st, pa, so. 21.30 hodin	Noc na Karlostejně Divadelní spolek VLTAVAN Týn nad Vltavou
1. - 19. srpna 2017 vždy: út, st, pa, so. 21.00 hodin	Zkrocení zlé ženy premiéra roku William Shakespeare Dan Hřát Divadelní spolek VLTAVAN Týn nad Vltavou
22. - 26. srpna 2017 út, st, pa, so. 21.00 hodin	Hrádky s čertem Divadelní spolek Lužnice Bechyně Karel Zvánič
28. - 31. srpna 2017 po, út, st, čt. 20.30 hodin	Vodníci z Řečice Divadelní spolek J. K. T. J. Kardašova Řečice Komediální muzikál
1. - 3. září 2017 pa, so, ne. 20.30 hodin	Bedřich Smetana - The Greatest Hits Divadelní spolek Koraňovská OPONA

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.**